Τα συλλαλητήρια και η διαφύλαξη της εθνικής ταυτότητας

Γράφει ο **Κωνσταντίνος Χολέβας** – Πολιτικός Επιστήμων.

Τα δύο συλλαλητήρια στην Θεσσαλονίκη και στην Αθήνα για το όνομα της Μακεδονίας αποτέλεσαν έκπληξη για όλους. Οι μεν αντίθετοι δυσαρεστήθηκαν και προσπάθησαν να μειώσουν τη σημασία τους. Όσοι πιστεύουμε ειλικρινά ότι δεν πρέπει να παραδώσουμε το όνομα και την Ιστορία της Μακεδονίας σε ένα ξένο κράτος χαρήκαμε διπλά.

Πρώτον, διότι δόθηκαν τα μηνύματα προς κάθε κατεύθυνση εντός και εκτός Ελλάδος για το ζήτημα του ονόματος. Ο λαός μας με τα συλλαλητήρια, τις δημοσκοπήσεις, με ψηφίσματα δήμων και με άλλους τρόπους δηλώνει ότι δεν αποδέχεται ούτε σύνθετη ούτε παράγωγη ονομασία, η οποία μάλιστα θα έχει τη δική μας υπογραφή.

Δεύτερον, διότι αυτό το ειρηνικό και ελληνορθόδοξο ξέσπασμα ήταν μία αχτίδα φωτός μέσα στην καταχνιά των μνημονίων, της πολύπλευρης κρίσης, της οικονομικής ανέχειας, των εθνικών ταπεινώσεων. Ο μέσος Έλληνας πολίτης μπορεί να είναι κουρασμένος με τα οικονομικά του προβλήματα, αλλά όταν θίγεται η εθνική του αξιοπρέπεια αντιδρά.

Το μήνυμα των συλλαλητηρίων αφορούσε πρωτίστως μεν τη Μακεδονία μας, αλλά εμπεριείχε και μία γενικότερη επιθυμία των Ελλήνων να διαφυλάξουμε την εθνική μας ταυτότητα. Ήταν δύο δημοκρατικές, ακομμάτιστες και αφανάτιστες διαδηλώσεις υπέρ Ελληνισμού και Ορθοδοξίας. Ήσαν δύο ηχηρές απαντήσεις στους αποδομητές της ιστορίας μας και της εθνικής ταυτότητας.

Οι εντυπωσιακά πολλοί Έλληνες, που κατέβηκαν στους δρόμους και στις πλατείες των δύο μεγάλων πόλεων, βροντοφώναξαν ΟΧΙ στην παραχώρηση της Ιστορίας του Βορείου Ελληνισμού. ΟΧΙ σε εκείνους που ζητούν να αλλάξουμε εμείς τα ονόματα των Αεροδρομίων μας και των Πανεπιστημίων μας. ΟΧΙ σε εκείνους που αρνούνται την αξία του Έθνους και της εθνικής συνειδήσεως.

ΟΧΙ σε εκείνους που παίζουν παιχνίδια στα Βαλκάνια εις βάρος της ειρηνικής συμβιώσεως των λαών. ΟΧΙ στα τεχνητά έθνη που κατασκευάσθηκαν από ολοκληρωτικά καθεστώτα. ΟΧΙ στις εθνικές ταπεινώσεις από Τουρκία, Αλβανία, Σκόπια και άλλους γείτονες ή εταίρους.

Ήταν μία ειλικρινής και αυθόρμητη διαμαρτυρία για την προστασία της εθνικής μας ιδιοπροσωπίας, για τη διαφύλαξη της εδαφικής μας ακεραιότητας, για την απόδοση τιμής σε όλους εκείνους που αγωνίσθηκαν για την ελληνικότητα της Μακεδονίας. Ήταν παράλληλα μία διαμαρτυρία προς όλους εκείνους, οι οποίοι διαστρεβλώνουν την Ιστορία, τη Γλώσσα και τα Θρησκευτικά στα σχολεία μας.

Ήταν μία φωνή υπέρ της Ορθοδόξου Παραδόσεώς μας. Η Εκκλησία ήταν παρούσα και πολλοί διαδηλωτές κρατούσαν σημαίες με τον δικέφαλο αετό του Βυζαντίου/Ρωμανίας, τις οποίες βλέπουμε συνήθως ανηρτημένες έξω από τους Ιερούς Ναούς.

Περπάτησα επί ώρες σε όλο το μήκος και το πλάτος του συλλαλητηρίου των Αθηνών.
Είδα ιερείς με τους ενορίτες τους, είδα Χριστιανικά σωματεία με εμπνευσμένα συνθήματα, είδα ανθρώπους διαφορετικών πολιτικών ιδεολογιών που τους ενώνει η αγωνία για το μέλλον του Ελληνισμού.
Είδα γονείς με μικρά παιδιά στα καροτσάκια και τα παιδιά να κρατούν την ελληνική σημαία. Είδα νέους, φοιτητές και επιστήμονες που συζητούσαν ήρεμα τις ιστορικές πτυχές του Μακεδονικού.
Είδα πρόσωπο προβληματισμένα, αλλά χωρίς φανατισμό.
Είδα διάθεση για αγώνα, αλλά υπό την ελληνική σημαία και με σεβασμό προς την Εκκλησία.
Είδα ανθρώπους με διάθεση ενωτική και όχι διχαστική.
Και στο απόηχο των συλλαλητηρίων βλέπω να αναζωπυρώνεται μία ευρύτερη συζήτηση για την ταυτότητά μας, για την Ορθοδοξία, για την Ιστορία, για το περιεχόμενο της Παιδείας.

Είναι ευκαιρία τώρα να αξιοποιήσουμε τα μηνύματα των συλλαλητηρίων και να στραφούμε κυρίως προς τους νέους και τις νέες μας. Να τους βοηθήσουμε να βρουν τα κατάλληλα βιβλία, μουσεία, ιστολόγια και άλλα μέσα για να προχωρήσουν στη δική τους αναζήτηση στα πνευματικά πεδία της Ελληνορθόδοξης ταυτότητάς μας.

Να δώσουμε στα παιδιά μας τα Θρησκευτικά και την Ιστορία, που δυστυχώς δεν δίνει σήμερα το σχολείο. Να τους φέρουμε σε επαφή με ωραία βιβλία της λογοτεχνίας μας, τα οποία αναφέρονται στους ήρωες και στους μάρτυρες της Εκκλησίας και του Γένους.
Να συνοδεύσουμε τα παιδιά μας σε μουσεία, όπως αυτό της Θεσσαλονίκης που αναπαριστά έξυπνα και καλλιτεχνικά όλη την ιστορία του Μακεδονικού Αγώνος.
Να ενθαρρύνουμε τους φοιτητές μας να εξειδικευθούν σε τομείς της Ιστορίας, της Φιλολογίας, της

Νομικής, της Θεολογίας και άλλων επιστημών που άπτονται των εθνικών μας θεμάτων και της διαχρονικής συνέχειας του Έθνους μας.

Τα συλλαλητήρια απέδειξαν ότι οι αποδομητές δεν επέτυχαν τον σκοπό τους παρά την πρόσβαση που έχουν σε ΜΜΕ και Πανεπιστήμια. Αλλά δεν πρέπει να επαναπαυθούμε. Ο αγώνας για τη Μακεδονία και γενικότερα για την εθνική μας ταυτότητα απαιτεί επιμονή και υπομονή. Θα αγωνισθούμε με μέσα δημοκρατικά, νόμιμα, χριστιανικά και επιστημονικά για να τεκμηριώσουμε ακόμη περισσότερο τις θέσεις μας.

Θα συνεχίσουμε τον Μακεδονικό Αγώνα του 1878 και του 1904-1908 με ειρηνικό τρόπο αυτή τη φορά. Θα φέρουμε τους νέους μας πιο κοντά στο ζείδωρο ύδωρ της Παραδόσεώς μας. Θα απαντούμε σε κάθε καλοπροαίρετο ή κακοπροαίρετο με επιχειρήματα πειστικά και όχι με χλευασμό όπως κάνουν οι δήθεν «προοδευτικοί».

Ο διπλωμάτης και λόγιος Ίων Δραγούμης έγραφε το 1903: «Ας τρέξουμε να σώσουμε τη Μακεδονία και η Μακεδονία θα μάς σώσει». Και πράγματι η Μακεδονία αφύπνισε τότε τον Ελληνισμό. Και σήμερα η Μακεδονία μάς αφυπνίζει. Ας αξιοποιήσουμε δημιουργικά αυτή την αφύπνιση.

Άρθρο στην ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΑΛΗΘΕΙΑ, 21.2.2018